

SXEDIO.375

18.8.1958: Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΔΙΑΜΕΛΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΚΡΗΞΗ ΒΟΜΒΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕ ΣΤΟ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΤΟΥ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟ

Ο Σταύρος Στυλιανίδης, από τη Γιαλούσα, θεωρείτο ο υπ' αριθμό **2** καταζητούμενος κατά τον αγώνα της ΕΟΚΑ, μετά το Γρηγόρη Αυξεντίου.

Ο Στυλιανίδης τραυματίστηκε στις **18** Αυγούστου **1957** και πέθανε δυο μέρες αργότερα στο Νοσοκομείο.

Στις **16** Αυγούστου, **1957** ο Σταύρος Στυλιανίδης, σε ηλικία **30** χρόνων, ασχολείτο με την κατασκευή βόμβας, κάτω από ένα υπόστεγο μιας μάντρας στην τοποθεσία "Ματσοκορυδιά", δύο περίπου μίλια από το χωριό Επισκοπεϊό.

Όμως κάτι δεν πήγε καλά και η βόμβα εξερράγη τραυματίζοντας το Στυλιανίδη σοβαρά σε διάφορα μέρη του σώματος του.

Η έκρηξη συγκλόνησε την περιοχή. Τα τραύματα που υπέστη σε όλο του σώμα ήταν πολύ σοβαρά. Το ένα του χέρι μάλιστα είχε αποκοπεί και εκτινάχθηκε σε μεγάλη απόσταση.

Συναγωνιστές του τον μετέφεραν, παρά τα μέτρα ασφάλειας, στην κλινική του γιατρού Οδυσσέα Ιωαννίδη, στη Λευκωσία για νοσηλεία, χωρίς να δώσουν καμιά εξήγηση ή πληροφορία.

Ο γιατρός βλέποντας ότι η κατάσταση του νέου ήταν πολύ σοβαρή αποφάσισε να τον στείλει στο Νοσοκομείο της Λευκωσίας.

Οι Βρετανοί τον τοποθέτησαν σε ειδικό θάλαμο με κάποιο αστυνομικό να τον φρουρεί και άρχισαν ένα άγριο κυνηγητό για να ανακαλύψουν το σημείο της έκρηξης.

Όμως ο Στυλιανίδης δεν θα ζούσε για πολύ ακόμα. Τα ξημερώματα της Κυριακής **18** Αυγούστου ο Στυλιανίδης ξεψυχούσε ενώ από τα χείλη του έβγαине, σύμφωνα με τον Κώστα Θ. Κατελάρη (περιοδικό **Times of**

Cyprus τεύχος 21) η ευχή:

"Μακάρι να είμαι ο τελευταίος. Είθε η αυτοδιάθεση να ανατείλει στην Κύπρο μας και να φέρει το χαμόγελο και τη χαρά".

Η κηδεία του έγινε μέσα σε αυστηρά μέτρα ασφάλειας στο Κοιμητήριο Λευκωσίας, κοντά στον τάφο του ήρωα Χαράλαμπου Μούσκου.

Ωστόσο ενώ ο Στυλιανίδης μεταφερόταν στην τελευταία του κατοικία οι Βρετανοί συνέχισαν τις προσπάθειες τους για ανακάλυψη του κρησφυγέτου του.

Στις 21 Αυγούστου τρεις χιλιάδες στρατιώτες επέβαλαν κατ' οίκον περιορισμό στα χωριά Εργάτες, Επισκοπειό, Πολιτικό και Πέρα Ορεινής και άρχισαν εκτεταμένες έρευνες.

Από τις έρευνες βρέθηκε σε κάποιο σπίτι στο Επισκοπειό μια κουβέρτα με κηλίδες αίματος. Ήταν η αρχή.

Σε λίγο οι βρετανοί έφθαναν στο σημείο της έκρηξης όπου βρήκαν αριθμός βομβών τύπου φιάλης και υδροσωλήνος και υλικά για την κατασκευή βομβών, ωρολογιακός κονδυλοφόρος και άλλες εκρηκτικές ύλες.

Τελικά οι βρετανοί ανακάλυψαν και το κρησφύγετο του Στυλιανίδη που βρισκόταν σε ένα λάκκο με περιφέρεια ενός μέτρου και βάθους πέντε ποδών.

Στο βάθος του λάκκου υπήρχε σήραγγα μήκους έξι ποδών και ύψους ενός μέτρου που οδηγούσε στο κύριο κρησφύγετο, το οποίο είχε διαστάσεις δέκα επί 12 ποδών και ύψους πέντε ποδών.

Το πάτωμα του κρησφυγέτου και οι τοίχοι ήταν καλυμμένοι με "κόντρα-μπλακέ" για απομόνωση της υγρασίας.

Οι Άγγλοι δεν έχασαν καιρό. Τοποθέτησαν εκρηκτικές ύλες στο κρησφύγετο και τη μάντρα όπου εργαζόταν ο Στυλιανίδης και διέλυσαν τα πάντα.

Ο Στυλιανίδης γεννήθηκε στη Γιαλούσα, της επαρχίας Αμμοχώστου στις 21 Απριλίου, 1927 και του δόθηκε το όνομα Δημήτρης. Από έξι μηνών έμεινε

ορφανός από πατέρα κι έτσι η μητέρα του, η Χρυσή Σταύρου, του έδωσε το όνομα Σταύρος, προς τιμή του πατέρα του.

Σαν τέλειωσε το Δημοτικό ακολούθησε το επάγγελμα του ράφτη και στη συνέχεια προσελήφθη σε κατάστημα που πωλούσε εξαρτήματα αυτοκινήτων.

Το **1956** και αφού στο μεταξύ είχε παντρευτεί η μοναδική του αδελφή Άννα, βγήκε καταζητούμενος και ενώθηκε με τους αντάρτες της ΕΟΚΑ.

Μετά τον τέλος του αγώνα της ΕΡΟΚΑ τα οστά του μεταφέρθηκαν και τάφησαν στην γενέτειρά του Γιαλούσα.